

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

К/800/2334/15

12 січня 2016 року

м. Київ

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України в складі:

Калашнікової О.В.,
Васильченко Н.В.,
Леонтович К.Г.

розглянувши у порядку письмового провадження справу за касаційною скаргою Шутовського Дмитра Олександровича на постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 10 грудня 2014 року у справі №359/7290/14-а за позовом Шутовського Дмитра Олександровича до Щасливської сільської ради Бориспільського району Київської області про визнання дій протиправними, -

встановила:

У липні 2014 року Шутовський Дмитро Олександрович звернувся до суду з адміністративним позовом до Щасливської сільської ради Бориспільського району Київської області, в якому просив: визнати протиправною бездіяльність Щасливської сільської ради щодо не розгляду у встановленому законом порядку клопотання Шутовського Д.О. про надання безоплатно у власність земельної ділянки орієнтовною площею 0,25 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд у межах села Щасливе; зобов'язати Щасливську сільську раду винести на засідання найближчої сесії Щасливської сільської ради та розглянути клопотання Шутовського Д.О. про надання безоплатно у власність земельної ділянки орієнтовною площею 0,25 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд у порядку та строки, передбачені статтею 118 Земельного кодексу України, та надати мотивоване рішення за результатами розгляду вказаного клопотання; стягнути з Щасливської сільської ради на користь Шутовського Дмитра Олександровича сплачений ним при подачі позову судовий збір в розмірі 73 грн. 08 коп.

Позовні вимоги мотивовані тим, що відповідачем допущена протиправна бездіяльність, що полягає у не розгляді на пленарному засіданні Щасливської сільської ради його клопотання про надання безоплатно у власність земельної ділянки.

Постановою Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 2 жовтня 2014 року позовні вимоги задоволені.

Постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 10 грудня 2014 року скасоване рішення суду першої інстанції та відмовлено в задоволенні позовних вимог.

Не погоджуючись з ухваленим по справі рішенням апеляційного суду Шутовський Дмитро Олександрович звернувся до Вищого адміністративного суду України з касаційною скаргою, в якій просить скасувати рішення суду апеляційної

інстанції та залишити в силі рішення суду першої інстанції, посилаючись на порушення судом норм матеріального та процесуального права.

Перевіривши правову оцінку обставин справи та повноту їх встановлення, проаналізувавши правильність застосування судами норм матеріального та процесуального права колегія суддів Вищого адміністративного суду України вважає, що касаційна скарга підлягає задоволенню з наступних підстав.

Судами попередніх інстанцій встановлено, що Шутовський Д.О. подав до відповідача клопотання з відповідними додатками про надання йому дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки орієнтовною площею 0,25 га для передачі у власність для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд в межах села Щасливе Бориспільського району Київської області.

Листом Щасливської сільської ради № 02-14- від 18 червня 2014 року позивачу було повідомлено, що клопотання розглядалось 10.06.2014 року на засіданні постійної комісії з питань регулювання земельних питань та охорони навколишнього середовища, яка дійшла висновку про невідповідність клопотання вимогам ст.118 ЗК України, так як на графічних матеріалах, доданих до клопотання, не зазначене бажане місце розташування земельної ділянки.

Задовольняючи позовні вимоги суд першої інстанції виходив з того, що відповідач у супереч вимогам ст.118 ЗК України не розглянув клопотання Шутовського Д.О. на пленарному засіданні Щасливської сільської ради.

Скасовуючи рішення суду першої інстанції та відмовляючи в задоволенні позовних вимог суд апеляційної інстанції виходив з того, що оскільки позивач при зверненні з клопотанням про надання дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки до органу місцевого самоврядування не надав графічних матеріалів із зазначення бажаного місця розташування земельної ділянки, відповідач правомірно відмовив у задоволенні такого клопотання.

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України не погоджується з висновком суду апеляційної інстанції виходячи з наступного.

Відповідно п. б ч.1 ст.81 Земельного кодексу України від 25.10.2001р. №2768-III (Далі - Земельний кодекс України) громадяни України набувають права власності на земельні ділянки на підставі безоплатної передачі із земель державної і комунальної власності.

Згідно ст.116 Земельного кодексу України громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених цим Кодексом, або за результатами аукціону.

Набуття права на землю громадянами та юридичними особами здійснюється шляхом передачі земельних ділянок у власність або надання їх у користування.

Безоплатна передача земельних ділянок у власність громадян провадиться, зокрема у разі одержання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, визначених цим Кодексом.

Передача земельних ділянок безоплатно у власність громадян у межах норм, визначених цим Кодексом, провадиться один раз по кожному виду використання.

Земельні ділянки, які перебувають у власності чи користуванні громадян або юридичних осіб, передаються у власність чи користування за рішенням органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування лише після припинення права власності чи користування ними в порядку, визначеному законом.

Відповідно ч.6 ст. 118 Земельного кодексу України Громадяни, зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель державної або комунальної власності для ведення фермерського господарства, ведення особистого

селянського господарства, ведення садівництва, будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибної ділянки), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів у межах норм безоплатної приватизації, подають клопотання до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу. У клопотанні зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки, погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб) та документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства). У разі якщо земельна ділянка державної власності розташована за межами населених пунктів і не входить до складу певного району, заява подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, органам виконавчої влади або органам місцевого самоврядування, які передають земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, забороняється вимагати додаткові матеріали та документи, не передбачені цією статтею.

Згідно абз.1-2 ч.7 ст. 118 Земельного кодексу України відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, розглядає клопотання у місячний строк і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.

Проект землеустрою що відведення земельної ділянки розробляється за замовленням громадян суб'єктами господарювання, що є виконавцями робіт із землеустрою згідно із законом, у строки, що обумовлюються угодою сторін.

Згідно ст. 122 Земельного кодексу України сільські, селищні, міські ради передають земельні ділянки у власність або у користування із земель комунальної власності відповідних територіальних громад для всіх потреб.

Відповідно п.34 ст.26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" від 21.05.1997 №280/97-ВР виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються, питання вирішення відповідно до закону питань регулювання земельних відносин.

На підставі наведеного вище колегія суддів дійшла висновку, що рішення про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та про надання її у власність приймають органи, визначені в статті 118 ЗК. Їхня бездіяльність не перешкоджає процесу відведення земельної ділянки, оскільки здійснення замовлення на виготовлення проектної документації можливе без отримання дозволу на її виготовлення.

Надання земельної ділянки або відмова у її наданні здійснюється виключно органами, визначеними у статті 118 ЗК. Рішення, дію або бездіяльність цих органів щодо надання земельних ділянок може бути оскаржено до суду.

Судами попередніх інстанцій встановлено, що клопотання позивача розглядалось 10.06.2014 року на засіданні постійної комісії з питань регулювання земельних питань та охорони навколишнього середовища, яка дійшла висновку про невідповідність клопотання вимогам ст.118 ЗК України, так як на графічних матеріалах, доданих до клопотання, не зазначене бажане місце розташування земельної ділянки.

Таким чином, колегія суддів погоджується із висновком суду першої інстанції, щодо порушення відповідачем встановленого п.34 ст.26 Закону України №280/97-ВР порядку розгляду клопотання позивача про передачу йому у власність земельної ділянки орієнтованою площею 0,25 га для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд у межах села Щасливе, Бориспільського р-ну. Київської області.

Згідно ч.2 ст.19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

З огляду на зазначене колегія суддів вважає вірним висновок суду першої інстанції про наявність підстав для задоволення позовних вимог.

Колегія суддів дійшла думки, що суд першої інстанції повно та всебічно дослідив обставини справи, вірно встановив характер спірних правовідносин та обгрунтовано застосував норми матеріального права до їх вирішення. Порушень норм процесуального закону, які б призвели до ухвалення незаконного рішення, не вбачається.

Суд апеляційної інстанції помилково скасував рішення суду першої інстанції, яке ухвалене відповідно до закону.

Відповідно до ст.226 КАС України суд касаційної інстанції скасовує судові рішення суду апеляційної інстанції та залишає в силі рішення суду першої інстанції, яке ухвалене відповідно до закону і скасоване або змінене помилково.

На підставі викладеного, керуючись статтями 220, 222, 223, 226, 230, 231 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Вищого адміністративного суду України, -

у х в а л и л а :

Касаційну скаргу Шутовського Дмитра Олександровича задовольнити.

Постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 10 грудня 2014 року скасувати, постанову Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 2 жовтня 2014 року залишити в силі.

Ухвала набирає законної сили через 5 днів після направлення її копій особам, які беруть участь у справі і оскарженню не підлягає, але може бути переглянута Верховним судом України з підстав, в порядку та у строки, визначені ст.ст. 236 – 239-1 КАС України.

Судді:

